Prologus

¶ Boetij Romani rozatozis celeberrimi libri de consolatione philosophie r cõmẽtarius erimij ꝑclariꝫ doctozis sancti Thome sup eosdẽ Incipiũt feliciter.

Philosophie Seruias

D oportet vt tibi ꝓtingat vera libertas. Hæc sũt verba Señ. octaua epla ad Lucillum. ¶ Quia vocari phiam sciam veritatis recte se hz ex.ij. methaph. r phia affert delectationes mirabiles firmitate r puritate ex.x. ethicoz. Et multis visa ẽ phia res mirabilis r diuina ex de celo r mũdo Aristo. ¶ Item q nulla scia similis est phiæ quæ clarificat aiam et facit delectari eam in hoc seculo in ꝑfectione r rectitudine. ex li. de po. r moz te. Et phia tradit hominẽ ab obscuritate ignozãtie ad sciam. a tenebris stulticie ad lucẽ sapientiæ r ad claritatẽ intellectus. ex eodẽ li. Arist. Item quia phia a supsticione liberat metu mortis nõ ꝓturbat ſm Tullĩ in li. de finibo. r ma. Ideo Señ. has r ꝓsites ꝓditiones r effectus laudabiles phie advertens hortat nos ad seruitũ phie in ꝓpõe ꝓposita sic dicens Phiæ fuias oportet. ¶ Que quidẽ ꝓpõ põt ꝓbari multis rõnib. ¶ Primo sic. Illi oportet seruire per cuius seruitutẽ hõi ꝓtingit ꝑa libertas. sed phia est huiusmodi. igit. ¶ Maioz nota. qz libertas est nobilissima ꝓditio quã natura humana desiderat r affectat. ¶ Minoz pz ꝑ eundẽ Senecã qui postꝫ ꝓmisit. ꝓpõẽ istaz Phie seruias oportet. subiũgit. vt tibi ꝓtingat vera libertas. Et paucis intpositis dicit. hec em̃. s. tpm seruire phie libertas est. ¶ Probatur scõo sic. Illi opz fiure qõ animũ pficit. vitã disponit. actiões regit agẽda r omittẽda demõstrat. r sine q̃ nemo est securus. phia est hmõi. igit rc. ¶ Maioz nota. nã iste ꝓditiones sunt de perfectione hois. ¶ Minoz declarat ꝑ Señ. xvi. epla ad Lucillũ loquẽs q̃ de phia dicit. Hec animũ formar r fabricat. vitã disponit. actiones regit. r omittenda demonstrat. sedet ad gubernandũ errantia. flu/ cuantiũ dirigit cursum. sed sine hac nemo est securus. ¶ Probat tertio sic. Illi est seruiendũ qõ tradit cognitioni vltimi finis magnũ incrementũ. phia est hmõi. igit rc. ¶ Maioz nota. qz cognitio vltimi finis magnũ incrementuz ꝓfert ad vitã ex. i. ethi. ¶ Minoz declarat. nam vltimus finis vitæ humanæ est beatitudo cuius cognitionẽ phia tradit. Dicit em̃ phia in. iij. de cõsolatione pro. ij. q beatitudo est status omniũ bonoz aggregatione pfectus. Et in eodem. iij. oñdit phia in quo sit vera beatitudo. r quomodo ad eam pueniat. ¶ Probatur quarto. Illi oportet seruire quod facit hominẽ parẽ deo. phia est hmõi. igit rc. ¶ Maioz nota per se. ¶ Minoz pz per Señ. xlix. epla ad Lucillũ qui dicit. Hoc em̃ mihi phia ꝓmittit vt me parem deo reddat. ¶ Probat ẽnto. Illi est seruiendũ qõ est magistra omniũ scientiaz. nutrix omniũ virtutum. summũ solatiũ lapsoz animoz. quod est pulium veri luminis. r cuius exhortatio est recta sui auctoritate dignissima. phia est hmõi. igit rc. ¶ Maioz nota. qz rõnabiliter ꝓpter has conditiones laudabiles alicui seruit. ¶ Minoz declaratur. Nam phia est magistra omniũ virtutum. ex ꝓmo de consolatione. pro. iij. Ipsa ẽ nutrix omniũ virtutũ. ij. de ꝓsola. ꝑsa. iij. Ipsa est summũ

a